

подоира малко; като са исправи, оугади чи мѸ поблѣкна, защо солта са стопи въ водата. Други пътъ бѣше натоварено съ вѣлна, и като минѸваше една рѣка, лѣгна вѣтрѣ за да мѸ оулѣкне пакъ, но като са напи вѣлната съ вода, то вѣки не можѣ да са исправи, ами оумрѣ тамъ.

14 На бизѸмнитѣ много минѸватъ приъз Главата додѣ са наѸаѣтъ оумъ.

Врѣната грабна една бѸца сырине и кацна на едно дѣво да го пѣде. Я лисицата ѡ видѣ и отидѣ подъ дѣвото и начѣна да ѡ хвалѣ и да ѡ дѸма: ѡ колко си хѸсва и напѣта, ты бѣвашъ за царѣца, но кажатъ чи си нѣма. Тогази врѣната, за да покаже чи ѡма глѣсъ, начѣна да грачи, и сырине то падна долъ: ѡ лисицата са притѣче та го грабна, ачи са засмѣ и рѣче: сѣчкото ѡмашъ, ѡ врѣно сѣмъ оумъ нѣмашъ.

15 Който са трѸди не бѣва сиромѡхъ.

Бѣинъ зимляѣлицъ, като оумираше, рѣче на сыновѣтѣ си, чи ѡма закопано ѡмѣнѣ въ лѸзѣто та да ѡдатъ да го ѡскопѣатъ.

Подиръ